

РЕШЕНИЕ

№ 176

гр. В., 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., IV СЪСТАВ НО, в закрито заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Андрей Ж. Дечев

като разгледа докладваното от Андрей Ж. Дечев Административно наказателно дело № 20221320200210 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба, подадена от „ЛОЛО - МД“ ЕООД , ЕИК: 205820805, със седалище и адрес на управление: гр. В., ул. „И.“, № 10, представлявано от управителя П. ЕМ. Б., против Наказателно постановление № 05-0001216/08.07.2021г. на Директора на ДИТ със седалище В., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 416, ал. 5 от КТ – „имуществена санкция“ в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лв. за извършено административно нарушение по чл. 138, ал. 1 от Кодекса на труда.

Жалбоподателят в жалбата си оспорва НП, като заема становище да се уважи жалбата като основателна, а атакуваното наказателно постановление да се отмени като незаконосъобразно и необосновано. Процесуалният представител на ответната страна заема становище в с.з. постъпила е молба от процесуалния му представител, с която се иска отмяна на НП като незаконосъобразно и необосновано.

Процесуалният представител на ответната страна заема становище в с. з. да се потвърди атакуваното наказателно постановление като законосъобразно и обосновано, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, Съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 20.05.2021г. в гр. В. при извършена проверка по документи от контролен орган на ДИТ със седалище В. е установено, че работодателят „ЛОЛО - МД“ ЕООД, при условие, че наетото лице А.Р.С., работещо в дружеството като „продавач – консултант“, на непълно работно време – четири часа, както с АУАН на работодателя е вменено като нарушение това, че не е определил в трудовия договор разпределението на работното време. По делото е представен график за разпределение на работното време, който според свидетеля Л.Н. - К.

е бил залепен на стъклото на стопанисвания от работодателя обект – павильон за закуски.

Така установената фактическа обстановка се доказва от събраните по делото гласни и писмени доказателства - показанията на свидетеля П.П. - актосъставител, свидетеля Л.Н. - К. и административнонаказателната преписка и график за разпределение на работното време.

Между така събраните доказателства няма противоречия, кореспондират помежду си и взаимно се допълват, поради което Съдът ги кредитира.

Съдът, за да се произнесе, взе предвид следните съображения:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал.2 от ЗАНН от лице с правен интерес от обжалване на НП и в законоустановения срок, поради което е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Съгласно приетата от АНО за нарушена разпоредба на чл. 138, ал. 1 от Кодекса на труда: Чл. 138. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 1992 г.) (1) (Предишен текст на чл. 138 - ДВ, бр. 25 от 2001 г.) Страните по трудовия договор могат да уговорят работа за част от законоустановеното работно време (непълно работно време). В тези случаи те определят продължителността и разпределението на работното време.

Според нормата на Чл. 139. (1) от КТ : Разпределението на работното време се установява в правилника за вътрешния трудов ред на предприятието.

В чл. 66, ал. 1 от КТ са установени императивно задължителните реквизити на трудовия договор и разпределението на работното време не е между тях.

Следователно, работодателят не е длъжен да впише разпределението в трудовия договор поради липса на нормативно установено задължение за това. Освен това, по делото е представен график, в който е отразено разпределението на работното време.

Съдът приема, на основание изложеното, че жалбоподателят не е осъществил състав на административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН в случая, което да е подкрепено с каквито и да било доказателства и доказано от обективна и субективна страна.

В този смисъл Съдът намира, че НП е незаконосъобразно и необосновано и ще следва да бъде отменено.

Разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН препраща към тази на чл. 143, ал. 1 АПК, която гласи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Съгласно т. 6 от допълнителните разпоредби на АПК „поемане на разноски от административен орган“ означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. Следователно в случая разноските следва да бъдат възложени върху това юридическо лице, от което е част от административно наказващият орган, а това е.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН В.ският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 05-0001216/08.07.2021г. на Директора на ДИТ със седалище В., с което на жалбоподателя „ЛОЛО - МД“ ЕООД, ЕИК: 205820805, със седалище и адрес на управление: гр. В., ул. „И.“, № 10, представлявано от управителя П. ЕМ. Б., е наложено административно наказание на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 416, ал. 5 от КТ – „имуществена санкция“ в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лв. за извършено административно нарушение по чл. 138, ал. 1 от Кодекса на труда.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище В. да заплати на „ЛОЛО - МД“ ЕООД, ЕИК: 205820805, със седалище и адрес на управление: гр. В., ул. „И.“, № 10, представлявано от управителя П. ЕМ. Б., сумата от 300 /триста / лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 - дневен срок от съобщението до страните пред Административен съд-гр. В..

Съдия при Районен съд – В.: _____